

ת"ד 6510/12 - מדינת ישראל נגד סולונג' אבחסירה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

27 Mai 2014

ת"ד 6510-12-09 מדינת ישראל נ' אבחסירה

בפני כב' השופט שמואל יציב
מדינת ישראל
נגד
סולונג' אבחסירה
הנאשמה

nocchim:

פרק תיסיר סלאמה, עוז'

עו"ד דניאל בן גור

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

החלתי לזכות הנאשמת.

.1. כתב האישום

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 25.08.2008 סמוך לשעה 21:30 הנהga הנאשמת ברכבת **פרטי** (**הפרטי**) ברוחוב הנוטר בקריית חיים והגיעה **לצומת עם רחוב אח"י אילית (הצומת)**. משני צדי הדרך כיוון נסיעת הנאשמת היו מוצבים תמרורי ב-36 ושדה הרואה מקו הצומת לימיון פתוח למרחק 80 מטרים.

באותה זמן ברוחוב אח"י **אילת (הכיביש)** ומימין לשמאל ביחס לכיוון נסיעת הנאשמת נסע **אופנווע** (**האופנווע**) שנכנס לצומת והיה קרוב לרכב הנאשמת.

הנאשמת, ברשלנות, לא ציתה לtamrorim שהוא מוצבים בדרך, נכנסה לצומת, חסמה דרכו

עמוד 1

© verdicts.co.il - או.

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

של האופנו שבלם וכתוואה מכך רוכב האופנו איבד שליטה, סטה ימינה, ונפל. האופנו נעצר בהמשך הדרכ (התאונה).

כתוואה מהתאונה נחבל רוכב האופנו בחבלות של ממש וגרם נזק לאופנו.

התביעה מבקשת להרשי הנאם בעבירות של:

אי צוית לتمرור ב- 36 - עבירה על תקנה 64 (ג) **لتיקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (תק"ת)** + סעיף 38 (2) + (3) **לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961 (תק"ת)**.

נהיגה רשלנית - עבירה על סעיף 62 (2) + (3) **לפק"ת**.

התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלת של ממש לגוף - עבירה על תקנה 21 (ב) (2) **לתק"ת**.

2. **תמצית הראיות הרלוונטיות**

עד תביעה 3, מר ניקולאי סלוטקי (רוכב האופנו) העיד כי רכב על האופנו בכביש מזרחה למערב. הבחן בפרט שעד וחייה בכניסה לצומת. כאשר התקרב לצומת החל הפרט בנסעה. זה קרה כשהיה במרחק 15 או 20 מטרים מהפרט והוא החל לצפור. כשהחל לצפור הפרט התחילה להיכנס לצומת. למרות הצפירות המשיך בנסעה ויצא כולה לכביש, בלשונו: "שראיית את הצד שלו שני הדרגות" (עמ' 48 לפוטו קל שורות 9-10).

רכב נסע במסלול הנגדי ולא אפשר לו לעקוף את הפרט משמאל. מצד ימין הכביש חנו כלי רכב. החליט להיפיל את האופנו בין כלי הרכב שחנו בימין הכביש והתהפרק. כאשר התהפרק הפרט סיימה את הפניה לצומת. בזמן שהטהפרק כבר ראה את הפנים האחוריים של הפרט.

לא יכול היה לומר באיזה מהירות נסע ומה המרחק בין היכר הנמצא לפני הצומת למקום התאונה.

כתוואה מהתאונה נגרם לו "פיצוץ בכבד" פיצוץ של הוורדים בטחול ונזק בכמה צלעות.

במסגרת החקירה הנגידת הוגשה הودעתו במשטרה (נ/1). מנ/1 עולה כי רוכב האופנו ברוח לימין. גלגל האופנו פגע במדרכה וכתוואה מכך איבד שליטה וחליק על המדרכה. האופנו המשיך בנסעה ללא הרוכב. רכב על האופנו במהירות של כ-60 קמ"ש. הכביש היה מואר והוא נסע עם אורות דלוקים. רכב על האופנו כשהיה פסול מלנהוג וכשתפרק רשיון הנהיגה שלו פקע.

בתשובותיו לשאלות שהופנו אליו מסר כי לפני הכניסה לכיכר האט מהירות נסיעתו, כשיצא מהכיכר האיז מהירות נסיעתו, הגיע למהירות 40 קמ"ש או 70 קמ"ש, הוא אינו יודע.

נשא עימו שkeit עם כדורים נגד כאבים שאין יודע שם. באותו תקופה היה נהוג לעשות גראס. שנים רבות

לאחר מכן עבר טיפול גמilia מסמיים. החל לעשן בסמים לאחר התאונה.

ב-8.10.2008 הוגש נגדו כתב אישום על כך שנרג תחת השפעת סמים.

בעת התאונה לא היה תחת השפעת סמים.

הפרטי נכנס לצומת בנסיעת איטית, לדעתו זו הבעיה, שאם היה נסע מהר יותר לא הייתה תאונה.

ראה הפרטי לראשונה מיד כשיצא מהכבר. הפרטי עמד והנוגת הסתכלה ימינה ושמאליה.

לא הכחיש כי לאחר התאונה הואשם פעמיים בנהיגה תחת השפעת סמים ואישר כי גזר דין ב**תיק**

3738-03-(ג/2) מתיחס אליו.

הנאשמת העידה כי היה בכוונתה לפנות שמאליה, לכיוון מערב. הקבש היה סואן. עמדה בקע הצומת ובדקה מצב התנועה משני צדי הכביש. משהתפנה הקבש יצא לפניה שמאליה. כשיצאה שמאליה הקבש היה ריק. התוישרה לכיוון מערב והתכוונה להמשיך בנסיעתה. הייתה במהירות איטית של תחילת נסעה ממהירות אפס. שמעה צפירה ומיד הביטה למראה הימנית וראתה גוף מתקרב אליה ומחליק על המדרוכה. עצרה הפרטי ויצאה לבדוק את אשר ארע. ראתה אדם שוכב. המרחק בין הצומת לכבר הנמצא בצד מזרח הוא להערכתה בין 80 ל-100 מטרים.

במסגרת החקירה הנגדית מסרה כי את מצב התנועה בדקה כשהסתכלה ימינה, שמאליה ושוב ימינה.

כששמעה הצפירה הפרטי כבר היה לאחר הפינה, לאחר גמר ההתיישרות וכשהזינו לכיוון מערב.

אין הבדל מהותי בין **הודעתה של הנאשמת במשטרה (ת/4)** לבין עדותה בבית המשפט, פרט לכך שבת/4 מסרה כי לאחר ששמעה את הצפירה ראתה את רוכב האופנו מטה את האופנו, מחליק ואף מהאופנו.

עדת תביעה 2, הגב' מירי שואף (השוטרת) הייתה מתנדבת במשטרה וערכה **דו"ח פעולה על האrou (ת/7)**.

בת/7 צוינו שמו ופרטיו של המודיעע; הפרטים שנאספו ע"י השוטרת במקום התאונה. ת/7 אינם תורם להבנת האrou.

במסגרת החקירה הנגדית סימנה על גבי ת/5, במלבן אדום, את המקום בו עמד הפרטי כאשר השוטרת הגיעו למקום.

עד תביעה 1, רס"מ נזיה חמאמ (הבחן) הינו בוחן תאונות דרכים באת"נ חוף וטיפל בתאונה.

הגיע למקום התאונה בשעה 22:22 ורשם **פרטים (ת/1)**; ערך **סקיצה על אשר ראה (ת/2)**; צילם 18 תМОנותאותון ערך על **لوح צלומיים (ת/3)**; ביום התאונה בשעה 23:09 גבה את **הודעת הנאשמת (ת/4)**; במשרד ערך **תרשים התאונה (ת/5)**; ובתאריך 21.09.2008 ערך את **דו"ח הבוחן (ת/6)**.

מת/6 עולה כי שני תמרורי ב-36 נמצאים בשני צדי הכביש בכיוון נסיעת הפרט. שדה הרأיה של הנאשمت מקו הצומת פתוח לכיוון ימין (מזרחה) למרחק 80 מטרים. שדה רأיה זה נבדק מתוך הפרט. שדה הרأיה לרכיב האופנו היה פתוח למרחק 80 מטרים עד מקום התאונה. לא הייתה כל הפרעה לשדה הרأיה של הנאשמת ושל רוכב האופנו.

הנקים לאופנו נגרמו כתוצאה מגע האופנו עם הכביש. נמצא מעיכה בפגוש האחורי של רכב שני במקום. הבלמים והכידון של האופנו היו תקינים והצמיגים מלאי אויר. נמצאו סימני חיכוך בין האופנו למדרסה ולאספלט. סימן החיכוך ממשיך עד שנעצרו ברכב החונה. לא היה כל מגע בין האופנו לפרט.

מסקנתו של הבוחן הייתה כי הגורם היחיד לתאונה הינו הגורם האנושי עקב אי ציות הנאשמת לתמרורי ב- 36 שהיו מוצבים בדרך.

במסגרת החקירה הנגדית לא היה לו כל הסבר לכך שעד הרأיה שהשוטרת צינה פרטיו בת/7 לא נחקר.

לא עשו דבר עם שקיית הقدורים שנטפסו ע"י השוטרת. לא ראה את הقدורים.

לא נערכה בדיקה לרכיב האופנו אם היה שכור או תחת השפעת סמים.

מהירות הנהיגה המותרת במקום 50 קמ"ש. לא בדק את מהירות נסיעת האופנו עבור לתאונה מכיוון שהאופנו לא היה גורם לתאונה וגם מכיוון שהאופנו נבלם ע"י הרכב החונה וכן קביעת מהירות לא תהיה נכונה.

לא ערך הצבעה עם רוכב האופנו הין היה כאשר הפרט החל לצאת לצומת.

לא ערך הצבעה עם הנאשמת הין הייתה כאשר ראתה את האופנו לראשונה.

לא ידע מה היה המרחק שעברה הנאשמת מרגע שנכנסה לצומת ועד שהתיישרה בנתיב נסיעתה.

מסר כי נג הנכנס לצומת צריך לפנות הצומת במהירות המרבית ואילו הנאשמת נכנסה לצומת במהירות נמוכה מאוד.

עד תביעה 4, ד"ר שадי בדעתן (ד"ר בדעתן) הוא הרופא החתום על **סיכום האשפוז של רוכב האופנו (ת/8)**. ת/8 מתייחס לאשפוז שני של רוכב האופנו. אשפוז שהתחילה בתאריך 01.09.2008

عقب דימום מהכליה. לדעתו של ד"ר בדעתן הדימום מהכליה הואعقب התאונה אף לא אובחן כאשר הנאשם או שפוץ לראשונה לאחר התאונה.

עד תביעה 5, פרופ' שמעון מרטייק (פרופ' מרטייק) הוא מנהל המחלקה האורולוגית והאגף הכירורגי בבית החולים רמב"ם. גם הוא חתום על ת/8. טיפול באשפוזו השני של רוכב האופנוע. מכיר את פרטיו אשפוזו הראשון של רוכב האופנוע מכיוון שהאשפוז השני היה קשור לאשפוז הראשון ולכן מכיר את פרטי האשפוז הראשון. הסביר באופן מפורט מדוע האשפוז השני קשור לתאונה ברמה גבוהה מאוד של הסתברות.

עד הגנה 1, מר רפי וולמרק (המומחה) היה בעבר בוחן תאונות דרכים במשטרת ישראל. הגיעו **חוות דעת בעין התאונה (נ/ז)**.

על פי נ/ז הנאשם נסעה בצומת במהירות ממוצעת של 1.5 מ"ש ומכוון שעדי התיחסות עליה לעבור 8 מטרים, היא פינתה הצומת ב- 5.33 שניות.

אם מהירות האופנוע הייתה 60 קמ"ש הרי שהחלה הנאשם בכניסה לצומת היה האופנוע, לפי חישובי המומחה, במרחק של 88.79 מטרים מזרichtet לצומת ולכן היה מחוץ לשדה ראייתה של הנאשם.

על פי נתונים אלה, לדעתו של המומחה, כאשר האופנוע היה במרחק 80 מטר מהצומת הוא יכול היה להבחן בפרט, שהחל רק להיכנס לצומת, להאט מהירות נסיעתו ולמנוע התאונה.

במסגרת חקירה הנגדית התברר כי החישובים של המומחה אינם מדויקים. זמן הפינוי של הצומת ע"י הפרט חושב על פי מהירות של 1.5 מ"ש לעומת 20 קמ"ש. בפועל החישוב צריך להיות על פי נוסחת ההאצה ועל פי נוסחה זו מהירות הסופית של הפרט הייתה 4.9 מ"ש לעומת 18 קמ"ש.

3. דין

אין מחלוקת כי הנאשם הגיעו למקום הצומת, עצרה והמתינה.

רוכב האופנוע הוא היחיד שהוא יודע על סיבת ההחלה. על פי עדותו החליק מכיוון שהנאשם כשנכנסה לצומת הפתיעה אותו, כי ראה אותה לפני כן עומדת בנקו הצומת וממתינה. לא יכול היה לעקוף אותה משמאל כי רכב הגיע ממול. לא יכול היה לבلوم ולכן החליט להפיל את האופנוע וזה סיבת ההתהפכות.

השאלה היא היכן היה רוכב האופנוע כאשר הנאשם נכנסה לצומת. לשאלת זו אין תשובה. לא נערכ כל חישוב לגבי זמן פינוי הצומת ע"י הפרט. החישוב היה צריך להיות על פי נוסחת ההאצה של פרט לאורך המסלול מנקו העצירה ועד התיחסות במהירות אפס ועד ל מהירות הסופית. חישוב כזה לא

נעשה ע"י הבחן ולא ע"י המומחה.

יהה על הבחן לעשות ניסוי בפועל עם הפרטி מה הוא משך הזמן לפניו הצומת. אם היה עשה ניסוי כזה יכול היה לקבוע באיזה מրחך היה האופנוו מקו הצומת על פי מהירותים שונות, שסבירות לנעה בכביש בתנאים שהיו שם בעת התאונה.

אם היינו יודעים את המרחק שבו היה האופנוו מקו הצומת בעת שהפרטி יצא לכਬיש היינו יכולים לקבוע על מי מوطלת האחריות לתאונה, אך בהדר חישובים כאלה וניסוי מתאים לא ניתן לקבוע.

machol chikira zeh pogut bnaasmat pgeya moshit vmahotit. Amnum, rochav haopenuv havid ci hia bmerach
 של 15 עד 20 metrim casher hafruti nkan litzomat, ar la nitan lehershu naasmat bashtamr ul udot zo
 casher mangd yshnu machol chikirati shel ai uricht nissi bpoal shel pinyi tzomat um hafruti u'ng sbar.

לאור כל האמור לעיל החלטתי לזכות הנאשמת מהעירות שייחסו לה בכתב האישום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

המציאות תסrok המוצגים.

ניתנה והודעה היום כ"ז איר תשע"ד, 27/05/2014 במעמד הנוכחים.

שמעאל יציב, שופט

הוקלד על ידי להלינגן